

ОЦІНКА ПОЛІТИЧНОГО ЛІДЕРА

Лідерство є універсальним феноменом суспільного життя. Воно існує у великих і малих групах, в релігії і бізнесі, у школах і університетах, у юрбі та масових демонстраціях. Інтерес до лідерства спостерігається із глибокої давнини. Такі античні історики як Геродот, Фукидід, Плутарх ставили в центр видатних осіб – вождів, полководців, монархів або ж античних богів. Проблеми лідерства досліджували Макіавеллі та Ніцше. Їх здобутки спричинили істотний вплив на подальші розробки концепцій політичного лідерства.

Слово «лідер» з англійської мови перекладається як «керівний», «ведучий». Тобто, лідер – це людина, яка здатна адекватно оцінити ситуацію, визначити оптимальне та ефективне вирішення проблем суспільства.

Політичним лідером є людина, що управляє політичними процесами, впливає на соціальну поведінку людей, груп та різних прошарків населення. Тобто, політичне лідерство – це забезпечення взаємодії між людьми, за якої одні знають і виражають потреби своїх прибічників, і завдяки цьому володіють престижем і впливом, а інші на добровільних засадах делегують їм частину своїх повноважень для здійснення цілеспрямованого представництва і реалізації власних інтересів.

Характерними ознаками лідера є: сила характеру, рішучість, інтуїція, відповідальність, чесність. Цими якостями володіли такі визначні політичні діячі, як Черчіль, Рузвельт, Мандела. Політичний лідер повинен володіти «потужною харизмою», для того щоб ефективно впливати на всі суспільні процеси та явища, які відбуваються в соціумі. Це людина, яка є «двигуном» тієї політичної сили, яка висуває її на елітарну лідируючу позицію.

Основними функціями політичного лідера є інтеграція суспільства, визначення стратегічно важливих орієнтирів, підтримка порядку і законності.

Відбір і підготовка політичних лідерів має починатися ще у дитячому віці. Моральні якості, які сформувались у лідера в дитинстві, відіграють дуже важливу роль у дорослому житті.

На даний час в Україні немає ефективної системи та якісної підготовки і відбору політичних лідерів. Тому їх позиції часто займають недостатньо компетентні люди, які переслідують переважно власні інтереси. Але сильною може бути лише та держава, у якій політичні лідери ставлять інтереси суспільства набагато вище ніж свої власні.

Науковий керівник: Михайлич О.В., к. соц. н., доцент